

grundloven. Når jeg godt ville komme med den sidste bemærkning, så er det for at understrege, at der hverken er administrative, økonomiske eller politiske grunde til at overføre grundregistreringen fra folkekirken til folkeregistrene, og det, der er det videre sigte med forslaget her, er regeringen uenig i.

Det vil sige, der er hverken pragmatiske eller mere vidtrækkende grunde til at støtte dette forslag, og derfor er den vej, som regeringen har ønsket at gå, i stedet for at se på, hvordan vi bedre kan indrette og effektivisere arbejdet, og det er vi som nævnt før i fuld gang med, og det har vi gode forhåbninger til også kan gøre det yderligere enkelt.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg synes da, det er interessant, at ministeren kan oplyse, at regeringen er i gang med at forbedre nogle forhold, og jeg kan forstå, at et af dem skulle være, at der skal være en edb-forbindelse imellem kirkekontoret og så folkeregistret. Så vil jeg gerne høre fra ministeren, om det er sådan, at den edb-forbindelse kun skal gælde den ene vej, siden det åbenbart skulle være en særskilt lettelse for folkeregistrene, at der ikke skal være dobbelt administration, hvorfor den ikke kan gælde begge veje, og om det er en særlig forbindelse, man har lavet.

Holger Graversen (S):

I Socialdemokratiet kan vi måske have en vis forståelse for, at man rejser sagen og kommer med det forslag her. Men vi finder som ministeren ikke, der er nogen grund til i øjeblikket i hvert fald at ændre praksis.

Vi har heller ikke erfaret, at der ude i kommunerne skulle være interesse for at ændre på det, lige så lidt som der er interesse i folkekirken for at ændre det. Vi står fast på, at vi jo har en grundlovssikret dansk folkekirke, og der er andre grunde til, at det fortsat ligger, hvor det ligger, med hensyn til denne registrering.

Der er nogle praktiske fordele ved, at det ligger, hvor det ligger. Altså forældre, der typisk kontakter præsten, den lokale præst, kan samtidig aftale enten barnedåb eller for den sags skyld også bryllup i den forbindelse. Sådan noget som slægtsforskning er blevet meget populært, så dér er der også nogle måske gode grunde til, at det bliver liggende, hvor det ligger.

Vi mener heller ikke, at det er rigtigt, som Enhedslisten påpeger, at der er en del besparelser ved forslaget, fordi man glemmer, at det er jo meget minimalt, hvilke folk der er ansat i kirkeregi. Dem går man jo ikke hen og afskediger, hvis man lader denne del af administrationen gå over i folkeregistret. Og i hvert fald er det helt sikkert, at det vil betyde ekstra udgifter for kommunerne, hvis man gør det.

Så med henvisning til det, ministeren i øvrigt har sagt, må vi afvise forslaget.

Bodil Thrane (V):

Som udgangspunkt vil jeg gerne sige, at der naturligvis ikke er noget i vejen med et kommunalt registreringssystem, og derfor vil der heller ikke være noget i vejen med, om man ændrede systemet i Danmark sådan, at registrering af fødsler og dødsfald foregår i det kommunale system. Man kan oven i købet godt sige, at der er ingen, der kan sige, at den model, der er kendt som den sønderjyske model, er hverken dårligere eller bedre end modellen i det øvrige land, hvor folkekirken har registreringsretten eller -pligten.

Når jeg så på Venstres vegne alligevel vil afvise forslaget fra Enhedslisten, så hænger det sammen med, at vi ikke ønsker at ændre på tingene bare for at lave om. Folkekirken har til dato udført opgaven helt upåklageligt, og der er ikke noget, der tyder på, at det forhold skulle ændre sig.

Og det er meget vigtigt fra denne her talerstol at slå fast, at denne registrering i folkekirken regi jo altid har været en verdslig opgave, og det skal det også være fremover. At vi så har dybe og stærke rødder mellem kirke og folk, er en anden sag, som ikke har så meget med registrering at gøre, men alligevel som de fleste kirkegængere og borgere i Danmark værdsætter.

Og som Enhedslisten selv nævner i sine bemærkninger til beslutningsforslaget, er det forhold, at kirken har denne registrering, historisk betinget. Præsterne var jo de eneste øvrigheds personer, der for de her 300-400 år siden kunne læse og skrive og dermed give et fyldestgørende billede af tilgang og frafald af den danske befolkning. Og det har kirken som sagt gjort på fortræffelig vis, og derfor har vi jo en uvurderlig kulturskat i vores landsarkiver, som mange interesserede slægtsforskere til daglig har megen glæde af, når de ønsker at finde tilbagetil deres rødder.